

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iunie 2020, în cauza penală în privința lui,

Garaba Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, str. xxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 13.03.2020 – 23.06.2020;

Instanța de apel: 17.07.2020-07.10.2020;

Instanța de recurs: 21.12.2020 –17.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iunie 2020, Garaba Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. c), e) și f) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui Garaba Ion, s-a calculat din 23 iunie 2020, data pronunțării sentinței, cu includerea în termenul ispășirii pedepsei stabilite, perioada reținerii și aflării acestuia sub arest preventiv din 24.02.2020 până la data pronunțării sentinței.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de O.C.N. „Accept Credit” SRL și s-a încasat de la Garaba Ion în beneficiul părții civile O.C.N. „Accept Credit” SRL (cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 5/6, c/f 1016600040068) suma de 11 524 (unsprezece mii cinci sute douăzeci și patru) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, în rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Garaba Ion la data de 31 ianuarie 2020, în jurul orei 11:35, aflându-se în oficiul companiei O.C.N. „Accept Credit” SRL, amplasat pe str. Calea Ieșilor 5/6, din mun. Chișinău, acționând în scopul comiterii unui atac tâlhăresc asupra expertului

de creditare Petcu Nadejda și având intenția sustragerii mijloacelor financiare ce se aflau în oficiul companiei nominalizate, folosindu-se de o mască medicală pentru a-și ascunde înfățișarea, fiind înarmat cu un cuțit, a amenințat expertul de creditare Petcu Nadejda cu acesta și înmânându-i o sacoșă, i-a indicat să pună în aceasta toți banii pe care oficiul companiei O.C.N. „Accept Credit” SRL îi avea în gestiune la acel moment. În continuarea acțiunilor sale criminale, în urma transmiterii sacoșei expertului de creditare, Garaba Ion, având drept scop menținerea stării de teamă pentru viață și sănătatea expertului de creditare Petcu Nadejda, a ținut cuțitul la vedere până în momentul când i-a fost transmisă sacoșa cu bani de către aceasta. Drept consecință, Garaba Ion, dorind să-și ducă la bun sfârșit intenția sa criminală, acționând în vederea realizării acesteia, fiind deja în posesia sacoșei cu bani, a părăsit oficiul companiei O.C.N. „Accept Credit” SRL și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate O.C.N. „Accept Credit” SRL un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 11 524 lei.

Astfel, acțiunile lui Garaba Ion au fost calificate în baza art. 188 alin.(2) lit. c), e) și f) Cod penal pe semnele: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșit de către o persoană mascată și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui Garaba Ion să fie calificate în baza art. 187 alin. 2 lit. e) Cod penal cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- sentința sus menționată este nefondată și pasibilă casării în partea calificării acțiunilor inculpatului și aplicării pedepsei;

- în sensul dispozițiilor art.188 Cod penal, prin „*atac*” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe;

- prin violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei (art.188 alin.(1) Cod penal) se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate. Sub incidența noțiunii „*violența periculoasă pentru viață și sănătate*” nimeresc și cazurile: de compresiune a gâtului cu mâinile sau cu ajutorul unui șnur; de ținere îndelungată a capului victimei sub apă; de îmbrăcare pe capul victimei a unei pungi de polietilenă; de aruncare a victimei de la înălțime ori dintr-un mijloc de transport etc.;

- deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia,

totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate;

- atât vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art. 188 Cod penal. Violența de o intensitate mai redusă cade sub incidența art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, întrucât este nepericuloasă pentru viață și sănătate;

- chestiunea ce ține de prezența în acțiunile persoanei a componentei de jaf sau tâlhărie în cazurile în care sustragerea este însoțită de amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de toate circumstanțele cauzei: caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenința infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii, numărul infractorilor etc.;

- pentru a se stabili gradul de violență nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate cu care se amenință, trebuie analizate minuțios toate circumstanțele celor săvârșite: caracteristicile obiectelor vulnerante cu care amenința făptuitorul; locul și timpul săvârșirii infracțiunii; numărul făptuitorilor raportat la numărul victimelor; forța fizică a făptuitorilor raportată la forța fizică a victimelor etc. Totodată, este necesar a se lua în calcul nu atât percepția subiectivă a victimei asupra celor comise, cât mai ales orientarea intenției făptuitorului;

- în unele cazuri, amenințarea cu care este însoțită sustragerea poate avea un caracter nedeterminat (neconcretizat). Cu alte cuvinte, din vorbele, gesturile, mimica sau acțiunile de alt gen ale făptuitorului, din analiza tuturor circumstanțelor faptei săvârșite nu poate fi formulată o concluzie certă privind gradul de violență - nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate cu care se amenință. În asemenea cazuri, întrucât orice incertitudini legate de calificare trebuie tratate în folosul făptuitorului (conform principiului *in dubio pro reo*), cele comise nu pot fi calificate ca tâlhărie, în consecință, fapta urmează a fi calificată în baza art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal;

- dacă din circumstanțele concrete ale cauzei rezultă că făptuitorul, care urmărește scopul sustragerii, nu intenționează să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate, totodată lipsind condițiile obiective, favorabile îndeplinirii acestei amenințări, deși amenințarea a luat cea mai intimidantă formă posibilă, făptuitorul trebuie să răspundă nu pentru tâlhărie, ci pentru jaf. Susține că o astfel de amenințare, având doar un caracter imaginar, nu creează un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei, deci nu poate fi recunoscută ca semn al tâlhăriei;

- consideră greșite aprecierile instanței, precum că inculpatul a săvârșit infracțiunea prin amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, deoarece ultimul a declarat că arătând cuțitul nu a avut intenția de a o amenința pe angajata „Accept Credit”, cu atât mai mult nu a dorit survenirea unor consecințe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei. Angajata O.C.N. „Accept Credit” SRL, Petcu Nadejda a declarat că „nu au fost careva amenințări verbale în partea ei”, context în care, în speță, nu

poate fi vorba de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei;

- sunt greșite constatările instanței că inculpatul „a îmbrăcat masca doar înainte de a intra în incinta oficiului „Accept Credit” cu scopul de a-și ascunde fața”, deoarece ultimul a declarat că purta masca fiindcă era răcit și nu avea scop de a se deghiza, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Petcu Nadejda, care a declarat că îl recunoaște pe Garaba Ion ca persoana care a săvârșit infracțiunea, până atunci nu l-a cunoscut și nici nu l-a văzut și nu i s-a părut straniu că ultimul purta mască, deoarece era iarnă;

- la calificarea sustragerii săvârșite de o persoană mascată, deghizată, trebuie de luat în considerare că cele două procedee - mascarea și deghizarea - au, în principiu, aceeași esență: disimularea (ascunderea) identității făptuitorului pentru a nu fi recunoscut;

- în speță nu persistă semnul calificativ „săvârșită de o persoană mascată”, deoarece numai purtarea măștii medicinale, fără scopul scontat de a-și ascunde identitatea, nu poate fi calificată ca semn calificativ prevăzut la pct. c) art.188 alin.2 Cod penal sau pct. c) 187 alin.2 Cod penal;

- la calificarea sustragerii, săvârșite cu cauzarea de daune considerabile (lit. d) alin.(2) art.186, lit. f) alin.(2) art.187, lit. f) alin.(2) art.188, lit. c) alin.(2) art.190 și lit. c) alin.(2) art.191 Cod penal, este necesar să se țină cont de faptul că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Este necesar de luat în considerație că, chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real). De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu;

- în speță, chiar și dacă reprezentantul O.C.N „Accept Credit” S.R.L. a declarat că pentru ei este o dauna considerabilă suma de 11.000 lei, având un venit lunar de peste 600.000 lei consideră că această sumă pentru o companie de creditare este neînsemnată;

- menționează avocatul că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- consideră că instanța incorect a individualizat pedeapsa aplicată, având în vedere și calificarea greșită, nemotivându-și soluția aplicării categoriei de pedeapsă a celei mai grave - închisoare, neluând în considerație faptul că învinuitul și-a recunoscut vina în cele comise, se căiește în cele săvârșite și este de acord cu recuperarea prejudiciului cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iunie 2020, și menținută sentința atacată.

4.1 Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor părții apărării expuse în cererea de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Garaba Ion, în comiterea faptei incriminate.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că, prima instanță în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Garaba Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin.(2) lit. c), e) și f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concluzenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunilor incriminate.

Totodată instanța de apel, a menționat că, deși inculpatul și-a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume:

- conținutul declarațiilor reprezentantului părții vătămate SRL „Accept Credit”, Bordeianu Serghei;
- conținutul declarațiilor martorului Blănaru Iulian;
- conținutul declarațiilor martorului Petcu Nadejda;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 31.01.2020;
- procesul-verbal de examinare din 31.01.2020;
- procesul-verbal de percheziție din 24.02.2020;
- procesul-verbal de examinare și planșa ilustrativă din 25.02.2020;
- procesul-verbal de examinare din 25.02.2020;
- procesul-verbal de examinare din 25.02.2020;

- mijloace materiale de probă: un suport electronic de tip CD pe care sunt înregistrate descifrările telefonice ridicate la companiile de telefonie mobilă, anexat la materialele cauzei penale (f.d.157);
- un suport electronic de tip CD cu imaginile video a evenimentelor din 31.01.2020, anexat la materialele cauzei penale (f.d. 29);
- corpuri delictive: -o geantă din material de culoare albastră în care se află un ciocan din metal, o pereche de mănuși de culoare neagră, o mască medicală, pereche de încălțăminte de tip sport de model „Boyota” de culoare neagră, o scurtă din material de culoare neagră combinată cu culoarea gri-haki, o pereche de pantaloni de culoare albastră prin părți laterale cu dungă de culoare albă, un cuțit compact de culoare neagră, transmise spre păstrare în camera corpurilor delictive a IP Buiucani mun. Chișinău (f.d.86).

În continuare, instanța de apel a remarcat că, afirmațiile menționate în apel reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul învinuirii inculpatului Garaba Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat reprezentantul părții vătămate, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

În această ordine de idei, instanța de apel, raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, a conchis că argumentele invocate de partea apărării referitor la calificarea greșită a infracțiunii săvârșite de Garaba Ion nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale.

Pe aceeași dimensiune, instanța de apel a evidențiat că, în speță, latura obiectivă s-a realizat prin amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei exteriorizată prin demonstrarea cuțitului, totodată, latura obiectivă s-a realizat și prin sustragerea mijloacelor bănești de la inspectorul de creditare al companiei O.C.N „Accept Credit” SRL

Totodată, conform alin. (1) al art. 129 din Codul penal, prin „*arme*” se au în vedere instrumentele, piesele sau dispozitivele astfel declarate prin dispoziții legale.

Potrivit Legii nr.130 din 08.06.2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, *armă albă* reprezintă obiect sau dispozitiv care poate pune în pericol sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor prin lovire, tăiere, împungere, cum ar fi: baioneta, sabia, spada, floreta, **cuțitul**, arbaleta și arcul. Această noțiune include doar cuțitele a căror grosime a lamei depășește 2,6 mm sau a căror lungime a lamei depășește 95 mm.

Corespunzător, instanța de apel a conchis că, în cazul din speță, cuțitul ridicat în cadrul percheziției, întrunește condițiile de armă albă, dimensiunile cuțitului fiind- 13,5 cm în stare închisă și 24,5 cm în stare deschisă (f.d.82-85), prin urmare, Colegiul penal apreciază că este întrunit calificativul – cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

În acest context, instanța de apel a conchis că potrivit art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, prin „aplicarea, în cadrul tâlhăriei, a armei sau a altor obiecte folosite în calitate de armă”, se are în vedere utilizarea acestor mijloace în procesul săvârșirii tâlhăriei, în vederea sporirii gradului de intensitate:1) a violenței periculoase pentru viață sau sănătatea persoanei agresate; 2) a amenințării cu aplicarea unei asemenea violențe.

În cel de-al doilea caz, o astfel de aplicare constă în influențarea exercitată asupra sferei psihice a victimei, sub formă de provocare a temerii prin demonstrarea armei sau a altor obiecte folosite în calitate de armă, or în prezenta speță inculpatul avea la el un cuțit, fapt confirmat prin declarațiile date de martorul Petcu Nadejda - *”că persoana a îndreptat cuțitul spre ea, atunci Petcu Nadejda a început să deschidă safeul unde ținea banii...după ce a plecat persoana, Petcu Nadejda a apăsat butonul de alarmă, atunci probabil la fel putea apăsa butonul de alarmă, însă nu știa ce acțiunea va întreprinde acea persoană mai departe, de aceea a evitat să apese butonul de alarmă, din motivul că persoana a îndreptat cuțitul spre ea. Susține Petcu Nadejda că s-a speriat în momentul când persoana s-a aplicat spre ea, când ea scotea banii din safeu”*.

Totodată, instanța de apel a relevat că, demonstrarea cuțitului reprezintă circumstanța obiectivă, inerentă înlăptuirii unei acțiuni de agresiune cu utilizarea acestui cuțit, care a fost apreciată ca o amenințare într-o formă intimidantă. Or, acțiunile inculpatului întrunesc calificativul amenințării de aplicare a violenței, cu aplicarea obiectului folosit în calitate de armă - cuțitul, operatorului de creditare Petcu Nadejda a perceput amenințarea ca reală pentru viață și sănătatea sa.

Cu referire la semnul calificativ al art.188 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a precizat că, la calificarea tâlhăriei săvârșite de o persoană mascată, deghizată sau travestită trebuie de luat în considerație că cele trei procedee – mascarea, deghizarea sau travestirea – au în principiu, aceeași esență: disimularea (ascunderea) identității făptuitorului pentru a nu fi recunoscut. În cazul mascării, făptuitorul își acoperă fața sau o parte din ea cu o mască, fapt care la realizat inculpatul Garaba Ion.

La caz, instanța de apel a constatat că, potrivit probelor administrate, și anume înregistrărilor video și declarațiilor martorului Petcu Nadejda, rezultă că, inculpatul, cât se afla afară și se deplasa prin curțile blocurilor locative era fără mască, iar înainte de a intra în incinta oficiului „Accept Credit” a îmbrăcat masca medicinală. În astfel de circumstanțe, sunt lipsite de credibilitate și urmează a fi apreciate critic, afirmațiile inculpatului, precum că el purta masca deoarece era răcit, or din înregistrările video rezultă că el a îmbrăcat masca doar

înainte de a intra în incinta oficiului „Accept Credit” cu scopul de a-și ascunde fața. Mai mult ca atât, infracțiunea a fost săvârșită la data de 31 ianuarie 2020, pe când în legătură cu pandemia de COVID-19, stare de urgență în Republica Moldova a fost declarată începând cu data de 17 martie 2020. Iar prin Decizia nr. 19 aprobată la 6 mai 2020 de către Comisia pentru Situații Excepționale a Municipiului Chișinău, începând cu data de 7 mai, în toate spațiile publice închise (spații comerciale, farmacii, dar și altele), purtarea mijloacelor de protecție a gurii și nasului s-a dispus că este obligatorie. Menționând că administratorii localurilor enumerate nu vor permite cetățenilor accesul, fără măști sau alte accesorii de protecție a căilor respiratorii și nerespectarea prevederilor sau măsurilor stabilite va constitui pericol pentru sănătatea publică și va servi temei de tragere la răspundere contravențională sau penală a persoanelor vinovate.

Cu referire la alegațiile părții apărării precum că suma de 11 524 lei sustrasă de inculpat nu ar fi pentru O.C.N. „Accept Credit” SRL o pagubă considerabilă, instanța de apel a statuat că conform regulii generale, survenirea prejudiciului patrimonial efectiv nu contează la calificarea tâlhăriei. Excepție constituie situațiile când, prin tâlhărie, sunt cauzate daune în proporții considerabile.

Sub aspectul pedepsei stabilite inculpatului Garaba Ion, de 8 (opt) ani 3 (trei) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, instanța de apel a concluzionat că, reeducarea și corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă închisoare cu executare reală în privința inculpatului Garaba Ion, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat, în prezenta speță.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 12, alin. (1) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, și sentinței primei instanțe, prin care acțiunile lui Garaba Ion să fie calificate în baza art. 187 alin. (2) pct. e) Cod penal cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a indicat că:

- din analiza tuturor circumstanțelor cauzei, se atestă că nu poate fi formulată o concluzie certă privind gradul de violență, nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate. În asemenea cazuri, întrucât orice incertitudini legate de calificare trebuie tratate în folosul făptuitorului (conform principiului *in dubio pro reo*), faptele comise de inculpat, nu pot fi calificate ca tâlhărie, context în care fapta urmează a fi calificată în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal;

- sunt greșite aprecierile instanței, precum că inculpatul săvârșit infracțiunea prin amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, deoarece ultimul a declarat că arătând cu cuțitul nu a avut intenția de a o amenința pe angajata „Accept Credit” , cu atât mai mult nu a

dorit survenirea unor consecințe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei. La fel, angajata „Accept Credit” – Petcu Nadejda a declarat că „*nu au fost careva amenințări verbale în adresa ei*”, context în care, în speța dedusă judecătii nu poate fi vorba de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei;

- la fel, sunt greșite constatările instanței precum că inculpatul „a îmbrăcat masca doar înainte de a intra în incinta oficiului „Accept Credit” cu scopul de a-și ascunde fața”, deoarece ultimul a declarat că purta masca, deoarece era răcit și nu avea drept scop de a se deghiza, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Petcu Nadejda, care a declarat că îl recunoaște pe Garaba Ion ca persoana care a săvârșit infracțiunea, iar până atunci nu l-a cunoscut și nu l-a văzut, precum și nu i sa părut straniu că ultimul purta mască, deoarece era iarnă;

- în speța, chiar dacă reprezentantul O.C.N. „Accept Credit” SRL a declarat că pentru persoana juridică nominalizată suma de 11000 de lei este o daună considerabilă, în realitate „Accept Credit” are un venit lunar de 600.000 de lei, or, această sumă pentru o companie de creditare este una neînsemnată;

- instanța de judecată incorect a individualizat pedeapsa aplicată, având în vedere și calificarea greșită, nu și-a motivat soluția aplicării pedepsei din categoria celor mai grave, precum și nu a luat în considerare că Garaba Ion și-a recunoscut pe deplin vina în săvârșirea infracțiunii imputate, se căiește sincer de cele săvârșite, și este decacord cu recuperarea prejudiciului cauzat.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, considerând corecte constatările instanței de apel în partea stabilirii pedepsei.

6.1 La fel, în conformitate cu art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, administratorul O.C.N „Accept Credit” S.R.L. - Simonov Eduard, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, menționând că sunt corecte constatările instanței de apel în partea stabilirii pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Potrivit textului recursului, acesta se întemeiază în baza prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, recurentul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare totalitatea circumstanțelor de fapt și de drept a cauzei penale dedusă judecății, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului Garaba Ion în baza art. 188 alin (2) lit. c) e) f) Cod penal.

Referitor la criticele expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Garaba Ion.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, deoarece instanța de apel just a menținut soluția instanței de fond, motivându-și concluziile de acceptare a argumentelor expuse în sentința primei instanțe. Or, din toate probele examinate și cercetate, instanța de apel a constatat indubitabil și a motivat concluziile prin care constată că, inculpatul a comis infracțiunea ce i se incriminează, adică *„tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșit de către o persoană mascată și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Garaba Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute imputate, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal constată că, în mare parte, recursul repetă textul apelului, argumentele invocate în recurs fiind anterior invocate și în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime considerentele expuse în decizia instanței de apel (Vol. II, f.d. 51-71), redată succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica

Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct. 37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19.12.1997).

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Garaba Ion xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda